

Arrest

nr. 147 632 van 11 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 21 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. JANSSENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn van Ingoesje origine, afkomstig uit Nazran. U verliet samen met uw moeder L. L. (...) (OV X) uw land van herkomst in augustus 2007. Uw vader werkte sinds 1988 bij de Volksvergadering als specialist. Vanaf dat moment kreeg hij vaak bezoek van drie bebaarde vrienden uit Tsjetsjenië, vermoedelijk wahabbieten. In maart 2004 werd uw vader ontslagen uit zijn functie. In de ochtend van 22 juni 2004 verdween hij. Die nacht vonden aanslagen plaats tegen regionale diensten van Binnenlandse Zaken en federale veiligheidsdiensten in Nazran. Sindsdien hebt u uw vader niet meer gezien of gehoord. In juli 2004 kreeg uw moeder bezoek van gemaskerde Russische federalen en Ingoesjetische OMON in camouflage-uniformen. Zij sloegen haar en beledigden jullie. Een tweede keer kwamen zij bij uw moeder langs in mei 2005, na de aanslag op president Ziazikov. In 2005, 2006 en 2007 kwamen ze nog enkele keren langs, telkens wanneer er een

aanslag werd gepleegd. In februari 2005 ontving uw moeder voor het eerst een convocatie op naam van uw vader. Op 12 september 2005, tijdens een bezoek van de federalen, werd uw broer A. (...) geslagen, waardoor hij tegen een tafel viel en dezelfde dag nog stierf. Op 10 oktober 2006 vielen de drie bebaarde vrienden van uw vader 's nachts bij jullie binnen en vroegen naar uw vader. Hij was hen nog geld schuldig zeiden ze. Uw moeder werd door deze drie mannen seksueel misbruikt. De volgende ochtend vertrokken jullie naar uw tante M. (...). Na een aantal maanden (een jaar ongeveer) verblijf op verschillende plaatsen in Ingoesjetië, vertrokken jullie naar België. Op 7 september 2007 diende uw moeder een eerste asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 1 maart 2010. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde bij arrest van 24 juni 2008 de weigeringsbeslissing. Zonder België te hebben verlaten, diende uw moeder op 20 juli 2008 een tweede asielaanvraag in. Zij verklaarde dat haar zus in maart 2008 door de ordediensten werd geslagen en er vragen over uw vader werden gesteld. Op 31 oktober 2012 diende uw moeder voor de derde maal een asielaanvraag in. Zij had vernomen dat uw vader was vermoord onder onbekende omstandigheden. Uw moeder gaf aan dat omwille van de activiteiten van uw vader en zijn neef iedereen met de naam L. (...) vervolgd wordt. De dienst Vreemdelingenzaken sloot deze tweede en derde asielaanvraag af met een weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag op respectievelijk 1 december 2008 en op 9 november 2012. Op 30 april 2013 verlieten jullie België en trok u naar Duitsland, Dusseldorf waar uw moeder dezelfde dag een asielaanvraag indiende. De Duitse autoriteiten oordeelden dat België verantwoordelijk was voor de behandeling van uw asielaanvraag en brachten jullie op 31 maart 2014 terug naar België waar u en uw moeder op 1 april 2014 respectievelijk een eerste en een vierde asielaanvraag indiende. U verklaart voor uw leven te vrezen omwille van de problemen waarvoor uw moeder het land was ontvlucht. Verder verwees u naar uw oom I. L. (...) en de meetings die hij organiseerde waaraan u had deelgenomen. Verder verwees u naar bedreigingen die u via facebook ontving van een familielid van D. (...). U mocht niet deelnemen aan deze meetings. Ook de poging tot ontvoering van uw broer A. (...) bracht u ter sprake.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw geboorteakte, internet artikelen, een gesprek facebook en foto's

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw moeder L. L. (...) (CGVS p. 7) In het kader van de door haar ingediende vierde asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De motivering van de beslissing die genomen werd in het kader van de asielaanvraag van uw moeder luidt als volgt:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat uw echtgenoot door de Russische en Ingoesjetische autoriteiten verdacht werd van deelname aan de aanslagen van 21 op 22 juni 2004 in Nazran. U zou hierna voortdurend lastiggevallen geweest zijn door de autoriteiten (1e AA). Uw zus werd in maart 2008 door de ordediensten ondervraagd over uw man en geslagen (2de AA) en u had vernomen dat uw man was vermoord. U stelde dat omwille van de activiteiten van uw man en zijn neef iedereen met de naam L. (...) vervolgd wordt (3de AA). Ook uw steun voor I. L. (...), een mensenrechtenactivist en neef van uw man zou tot gevolg hebben dat u bij terugkeer naar Ingoesjetië

vervolgd zou worden. Daarnaast bracht u de algemene situatie in Ingoesjetië naar voor en verwees u naar u en uw dochters relatie met een niet Ingoesje man en naar een poging tot ontvoering van uw zoontje (DVZ 4de AA Leila punt 15, 16, 18; CGVS Leila 12/06/2014 p. 2, 3, 18; 08/09/2014 p. 5, 11). Wat betreft uw vrees omwille van de politieke activiteiten van uw man en zijn neef I. L. (...) en uw engagement en connectie met I. L. (...) waardoor u meent dat u alleen al omwille van de naam L. (...) vervolgd zal worden, kan het volgende opgemerkt worden. Aangaande uw verwijzing naar uw betrokkenheid bij de activiteiten van I. L. (...), moet opgemerkt worden dat u in Ingoesjetië nooit politiek actief bent geweest en dat uw politieke betrokkenheid bij de activiteiten van uw oom I. L. (...) beperkt blijft tot het (gemaskerd) deelnemen aan 3 betogingen te Brussel tegen het regime in Ingoesjetië. U gaf aan dat u deelnam aan deze betogingen, niet zozeer uit een ernstige politieke betrokkenheid, maar wel uit steun voor uw schoonbroer. U wilt hem helpen. U bent ook ontevreden over de situatie in uw republiek en u wilt een klein beetje een eigen bijdrage leveren. Deze deelnames waren het enige wat u al had ondernomen. Op deze basis moet reeds vastgesteld worden dat u een laag politiek profiel heeft. Bovendien kan u niet aannemelijk maken dat de Ingoesjetische autoriteiten op de hoogte zijn van uw beperkt engagement in België. U beweerde dat de Ingoesjetische overheden wisten wie de deelnemers waren aan de betogingen. U verwees hiervoor naar D. A. (...) die u had bedreigd en die was teruggekeerd naar Ingoesjetië en die het regime zou hebben ingelicht hierover. Verder liet u verstaan dat er bij deze betogingen mensen van president Yevkurov aanwezig zijn die jullie filmen zonder dat jullie dat weten. Een familielid van D. (...) zou gefilmd hebben (CGVS 8/09/2014 p. 5, 6, 7, 8). Echter is nergens in enige verslaggeving uw aanwezigheid op deze betoging vermeld of werd u herkenbaar gefotografeerd, zo blijkt ook uit onderzoek van de onderzoeksdienst van het Commissariaat-generaal (Cedoca) in de beschikbare media (zie info toegevoegd aan uw dossier). Ook uw beperkt politiek profiel maakt het niet aannemelijk (gesteld dat men toch op enige wijze op de hoogte zou gekomen zijn van uw deelname aan een betoging) dat u bij terugkeer enige problemen zou ondervinden omwille van uw deelname aan deze betogingen. Dit kan afgeleid worden op basis van informatie bekomen door het Commissariaat-generaal en waarvan een kopij aan het administratief dossier is gevoegd. Hieruit blijkt dat voor de opposanten die in het buitenland verblijven, enkel oppositieleden die een reële bedreiging vormen voor het regime, effectief een risico lopen op vervolging. Over de bedreigingen die u ondervond van D. A. (...), verklaarde u verder zelf dat deze zijn gestart na een door u onbeantwoord liefdesverzoek van zijn kant, wat het vermoeden schept dat de bedreigingen ingegeven zijn (en dus verzonnen zijn) vanuit een persoonlijk motief vanwege A. (...). Tenslotte is uw loutere band met de neef ook te beperkt om an sich een risico te lopen. Zo blijkt de familieband niet zeer nauw (de vader van I. L. (...) en uw schoonvader zouden neven zijn). Ook bij de band tussen uw man en I. L. (...) aangaande het uitwisselen van informatie kunnen een aantal vragen geplaatst worden, zoals hierna uiteengezet.

Wat de problemen met betrekking tot uw echtgenoot betreft (uw echtgenoot werd door de Russische en Ingoesjetische autoriteiten verdacht van deelname aan de aanslagen van 21 op 22 juni 2004 te Nazran en u werd hierna voortdurend lastiggevallen door de autoriteiten (1e AA)), moet vooreerst opgemerkt worden dat deze problemen niet geloofwaardig werden geacht omwille van het laattijdig neerleggen van bepaalde stukken, twijfels over de authenticiteit van bepaalde stukken, merkwaardigheden, onaannemelijkheden in uw verklaringen, vage verklaringen en een ongeloofwaardig reisweg. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde bij arrest van 24 juni 2008 de weigeringsbeslissing omdat de raad oordeelde dat de documenten de geloofwaardigheid niet staafden, er geen geloof aan uw beweringen werd gehecht dat uw man verdacht werd van een aanslag in Nazran omwille van de bezoeken van zijn vrienden en u elders in Ingoesjetië had verbleven zonder problemen te kennen met de vrienden van uw man. U legde in het kader van uw huidige asielaanvraag de originele overlijdensakte van uw echtgenoot voor. U verklaarde dat hij op 11 mei 2011 was overleden. Uw echtgenoot was sinds 2004 verdwenen en u had geen contact meer met hem. Van zijn vriend O. G. (...) vernam u dat uw schoonbroers, tijdens hun lange zoektocht naar uw man, uw man hadden teruggevonden in de gevangenis van Masdok/ Vladikavkaz. Daar zou hij in vreselijke omstandigheden hebben verbleven en zwaar mishandeld zijn geweest. Kort nadat uw schoonbroers dit nieuws had vernomen, werd uw man vermoord in de gevangenis en kochten zijn broers zijn lichaam vrij (CGVS Leila 12/06/2014 p. 7). U werd gevraagd achter meer concrete informatie over de gevangenschap van uw man, sinds wanneer hij was opgesloten, waarom hij werd opgesloten en in welke opstandigheden hij zijn dood vond. U slaagde er echter alleen in om aan te geven dat hij verdwenen was in 2004, maar dat u niet weet wanneer ze hem hadden opgesloten, noch waarom hij in de gevangenis zat en of hij door een rechtbank was veroordeeld. Op de vraag welke stappen u had ondernomen om meer informatie over uw man te verkrijgen na zijn verdwijnen, gaf u aan dat u uw schoonbroer I. L. (...), die op de hoogte was van de dood van uw man, had aangesproken maar u had hem over uw man geen vragen gesteld omdat u wist dat hij toch niets zou zeggen. Mannen houden geheimen voor zichzelf en delen dit niet met vrouwen gaf u aan. U verwachtte evenmin dat uw

schoonbroers iets over uw echtgenoot zouden zeggen. U stelde dat u enkel wist dat hij Tsjetsjeense vrienden had die hij hielp. U vond het bovendien niet nodig om meer informatie te weten, u wordt er ziek van wanneer u er aan denkt. U verduidelijkte dat wat u nodig had, dat had u vernomen (CGVS Leila 12/06/2014 p. 7, 8, 9). U werd gevraagd om contact op te nemen met uw schoonbroers en meer informatie te verzamelen over uw man en alle omstandigheden rond zijn verblijf in de gevangenis. Daar zij het lichaam van uw man zijn gaan halen in de gevangenis van Masdok mag redelijkerwijs verwacht worden dat ze meer informatie weten over de reden waarom hij daar verbleef, sinds wanneer hij daar verbleef en in welke omstandigheden hij zijn dood vond. Hierop antwoordde u dat u contact ging opnemen. Het zou ook goed voor u zijn gaf u aan (CGVS Leila 12/06/2014 p. 10). Op het gehoor van 8 september 2014 werd u gevraagd of u contact had opgenomen met Ingoesjetië waarop u duidelijk maakte dat u met uw zus contact had opgenomen, maar dat ze bang was om met u te praten. U werd gevraagd of u meer informatie kon verschaffen over de omstandigheden van uw man, zijn gevangenschap. Hierop legde u uit dat niemand weet hoelang hij gevangen zat. Het enige wat bekend is, is dat hij daar overleden was (CGVS 8/9/2014 p. 14). Vastgesteld moet worden dat u tot op heden geen enkele informatie verschaftte, noch een begin van bewijs voorlegde dat uw echtgenoot overleden was in de gevangenis van Masdok. Bovendien blijkt uit de voorgelegde overlijdensakte dat uw man op 11 mei 2011 overleed te Nazran (republiek Ingoesjetië) wat tegenstrijdig is met uw verklaringen over zijn dood in de gevangenis van Masdok/Vladikavkaz (republiek Noord Ossetië). Vastgesteld moet worden dat uw dermate onwetendheid over het hoe, het wanneer en het waarom van het verblijf van uw man in de gevangenis van Masdok en de tegenstrijdigheid met de voorgelegde overlijdensakte, de geloofwaardigheid van uw aanvankelijke asielrelaas verder ondermijnt.

U legde in het kader van uw derde en vierde asielaanvraag een brief voor van I. L. (...) d.d. 5 november 2012 en 29 april 2013. De neef van uw man maakt in deze brieven melding dat uw echtgenoot met hem heeft samengewerkt. Hij zou hem informatie hebben doorgespeeld over mensenrechtenschendingen in Ingoesjetië. Het doorgeven van deze informatie zou de oorzaak zijn geweest waarom uw man ontslagen werd. De heer L. (...) vermeldt tevens dat uw man overleden is in onbekende omstandigheden (brieven I. L. (...) d.d. 5/11/2012 en 29/04/2013). Het is opmerkelijk dat u deze belangwekkende informatie over uw man, en zijn band met Ibragim, slechts kenbaar maakt gedurende de procedure van uw derde asielaanvraag (31 oktober 2012 - brief dd.5 november 2012). Nochtans was de neef al geruime tijd in België en had u hem zelfs meteen gecontacteerd nadat u over het overlijden van uw man vernam in mei 2011. Dat jullie dan pas anderhalf jaar later deze belangrijke motieven (inclusief het verdacht overlijden van uw man) naar voor brengen in een nieuwe asielaanvraag, doet vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van de in de brief aangehaalde beweringen. Verder verklaarde u op het gehoor van 12 juni 2014 toen u gevraagd werd welke informatie uw man dan doorspeelde aan I. L. (...), dat u dat niet kon zeggen, dat u evenmin wist sinds wanneer hij dit deed. U had hierover geen vragen gesteld aan I. (...) omdat hij het u niet zal vertellen en omdat u bang bent om het hem te vragen. Echter op de vraag waarom u bang was om het hem te vragen kon u niet antwoorden (CGVS L. (...) 12/06/2014 p. 14; 8/09/2014 p. 12, 13). Uw gebrek aan concrete informatie over de inhoud en de omstandigheden van het doorgeven van informatie door uw echtgenoot, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit feit op ernstige wijze, zeker gezien uw onwetendheid en de mogelijkheid die u had om hierover meer te weten te komen. Bovenstaande vaststellingen doen ernstige vraagtekens rijzen bij de geloofwaardigheid van de inhoud van de voorgelegde brieven van I. L. (...).

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u tevens bang bent voor uw dochter en uzelf omwille van de relaties die jullie hier in België hebben met een niet Ingoesje man. U liet weten dat het voor Ingoesjen verboden is om een relatie te hebben met personen van een ander etnie. U liet verstaan dat als de ooms, de familieleden dit zouden vernemen, ze uw dochter en ook u zouden vermoorden en de jongste kinderen afpakken (CGVS Leila 12/06/2014 p. 10, 18). U werd gevraagd of u hier al iets over had gehoord van de familie, waarop nu neen antwoordde. De neef van uw man I. L. (...) was op de hoogte dat u in België omging met iemand en hij had u gevraagd met deze contacten te stoppen (CGVS L. (...) 12/06/2014 p. 18, 19; 08/09/2014 p. 11; T. (...) 12/06/2014 p. 6). Opgemerkt moet worden dat de familie in Ingoesjetië geen weet heeft van deze relaties en bijgevolg kan redelijk verwacht worden dat u en uw dochter bij terugkeer omwille van relatie geen problemen zullen ondervinden. Het enkel verwijzen naar de tradities die men volgt, toont geen persoonlijke vervolging volgens de Vluchtelingenconventie aan en is een onvoldoende indicatie voor een gegronde vrees. Ook de vraag van I. L. (...) om met deze contacten te stoppen, kan moeilijk aanzien worden als een ernstige vrees voor vervolging, noch als een aanwijzing dat hij deze informatie zal doorgeven aan uw familieleden in Ingoesjetië.

Wat betreft de poging tot ontvoering van uw zoontje in zomer 2009 moet opgemerkt worden dat u enkel weet dat een man op een motor uw zoontje wou meenemen en dat de kinderen in de buurt uw zoon hebben tegen gehouden. Verder moet vastgesteld worden dat u hiervoor de Belgische politie heeft gecontacteerd en dat zij hierover de kinderen hebben ondervraagd (CGVS Leila 12/06/2014 p. 18;

Tamara 12/06/2014 p. 9). Echter nergens uit uw verklaringen of deze van uw dochter blijkt enige band tussen deze poging tot ontvoering door een onbekende van uw zontje en uw asielrelaas.

Volledigheidshalve moet eveneens vastgesteld worden dat u tijdens uw eerste asielaanvraag beweerde dat u nooit een internationaal reispaspoort had gehad (CGVS 13/11/2007 p. 7), echter uit het administratief dossier, uw aanvraag regularisatie op basis van 9 bis 21 september 2010, blijkt dat u voor deze procedure in 2006 een internationaal paspoort nr. 60 N 0005973 voorlegde (uitgereikt op 13 maart 2001, geldig tot 13 maart 2006). Vastgesteld moet worden dat u bedrieglijke verklaringen aflegde over dit belangrijke identiteitsdocument waardoor uw algemene geloofwaardigheid in vraag wordt gesteld.

Tot slot wil het Commissariaat-generaal opmerken dat de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling voor I. L. (...) op 24 april 2009, en de familieband via uw man niet volstaat om een internationale bescherming toe te kennen. Elke asielaanvraag dient individueel beoordeeld waarbij rekening wordt gehouden met alle elementen in het administratief dossier. Zoals hierboven aangehaald, kan u niet aannemelijk maken dat u bij terugkeer naar de Russische Federatie een risico loopt op vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en definitie van subsidiaire bescherming, omwille van de band met I. L. (...), hetzij om andere redenen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, u haalde aan dat de algemene situatie in Ingoesjetië slecht is (CGVS Leila 12/06/2014 p. 2), kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Dit geldt des te meer nu uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie van het CGVS blijkt dat dergelijke meestal vervalste stukken makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling. Gelet op hetgeen voorafgaat vermogen deze documenten op zichzelf niet de geloofwaardigheid van uw ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. De geboorteakten van uw kinderen bevat persoonsgegevens die niet in vraag worden gesteld. De internetartikelen verwijzen naar de betogingen waar u en uw dochter aan deelnam. Nergens in deze artikelen of in de bredere media werd jullie aanwezigheid gerapporteerd. Wat de convocatie d.d. 1 februari 2008 betreft kan vooreerst opgemerkt worden dat u tijdens uw eerste asielaanvraag ook reeds convocaties voorlegde waarvan de authenticiteit in vraag werd gesteld. Verder kan uit de voorgelegde convocatie d.d. 1 februari 2008 niet afgeleid worden in welke omstandigheden en in welke strafzaak u als getuige werd opgeroepen. Nergens kan uit deze convocatie enig verband met uw asielproblemen worden afgeleid. De medische expertise van uw zus geeft weer dat ze werd geslagen door ordediensten die u en uw echtgenoot zochten. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die uw echtgenoot ondervond met de autoriteiten en de vaststelling dat dergelijke stukken makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de verklaringen van uw zus over de oorzaak van de verwondingen. De overlijdensakte geeft weer dat uw echtgenoot overleed op 11 mei 2011. Echter uit deze overlijdensakte kan niet afgeleid worden in welke omstandigheden of wat de oorzaak van zijn dood was. De dreigbrief/chat die u via internet ontving van een familielid van D. A. (...), geeft aan dat de persoon niet op de hoogte is met wie hij concreet chat, en zelfs een verkeerd vermoeden heeft. Opgemerkt moet worden dat bedreigingen uiten aan een onbekend iemand, geen voldoende indicatie is

dat u een gegronde vrees voor deze persoon dient te hebben. De brieven van I. L. (...) werden reeds hierboven gemotiveerd. "

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte bevat persoonsgegevens die niet in vraag worden gesteld. De internetartikelen gaan over de betogingen in Brussel waar u en uw moeder aan deelnamen. Vastgesteld werd dat nergens in deze artikelen of in de bredere media uw aanwezigheid en deze van uw moeder werd gerapporteerd. Het internetgesprek is een gesprek tussen twee personen over u en hun relatie met u. Nergens uit dit gesprek blijkt enige dreiging op te merken. De foto's tonen u samen met uw vriend. Uw relatie met deze jongeman wordt niet in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hiertoe betoogt zij in verband met het gebrek aan informatie in hoofde van haar moeder dat deze *"herhaaldelijk aan verwerende partij heeft verklaard dat vrouwen – omwille van de positie die zij innemen in de Ingoesje samenleving – geen enkel recht hebben op het stellen van vragen of het verkrijgen van informatie"*. Verwerende partij gaat niet in op dit argument van haar moeder om haar onmogelijkheid tot het bekomen van informatie te staven. Voor wat betreft haar zelf benadrukt verzoekende partij dat zij slechts twaalf jaar was toen zij haar land ontvluchtte, wat samengenomen met het gegeven een vrouw te zijn haar verhindert over bijkomende informatie te beschikken.

2.2.1 Gelet op de verbondenheid van het asielrelaas van verzoekende partij met dat van haar moeder is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht verwees naar de beslissing die ten aanzien van deze laatste werd genomen. Bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 12 juni 2014 geeft verzoekende partij immers uitdrukkelijk aan dat zij om reden van de problemen van haar moeder haar land van herkomst toen zij nog klein was heeft verlaten en deze problemen dan ook afstraalden op haar en haar zusje (administratief dossier, stuk 4). In onderhavige bestreden beslissing volstaat het derhalve te stellen dat de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus niet kon worden toegekend aan de moeder van verzoekende partij om te besluiten dat ook verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. De Raad is dan ook van oordeel dat het beroep van verzoekende partij geen beroep kan betreffen gericht tegen de beslissing van verwerende partij genomen in hoofde van de moeder van verzoekende partij en de middelen gericht tegen de motieven van verwerende partij in de beslissing van de moeder van verzoekende partij, meer in het bijzonder betreffende het ongeloofwaardig bevinden van het door haar voorgehouden asielrelaas, niet dienstig zijn. Daarenboven wijst de Raad erop dat het ongeloofwaardig bevinden van het door de moeder van verzoekende partij voorgehouden asielrelaas niet enkel steunt op het motief van gebrek aan informatie, doch eveneens op tal van andere motieven die het niet geloofwaardig bevinden van dit relaas ondersteunen.

Dat verzoekende partij zelf niet over de nodige informatie beschikt, wordt haar in de bestreden beslissing niet verweten. Het verweer desbetreffend is derhalve niet relevant.

2.2.2. Waar verzoekende partij met betrekking tot de subsidiaire bescherming stelt dat verwerende partij evenwel erkent dat *"rebellens voornamelijk aanslagen plegen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen"* oordeelt de Raad dat het louter herhalen van een zin uit de motivering van verwerende partij aangaande de noodzaak van een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming in het licht van de complexe context in Ingoesjetië, op zich geen weerlegging inhoudt van de motivering dat de nog aanwezige gevechtshandelingen in Ingoesjetië duidelijk een gericht karakter hebben waardoor een reëel risico op het lopen van ernstige schade met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) niet aan de orde is. In de mate dat verzoekende partij voormelde geciteerde passage betreft op haar betoog dat zij door haar bijna acht jaar durende verblijf in Europa de westerse waarden heeft geleerd en het voor haar onmogelijk is bij terugkeer naar haar land van herkomst te leven volgens de traditionele radicaal religieuze waarden die van haar zouden worden geëist, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partij op generlei wijze, ondersteund door objectieve informatie, aantoont dat in Ingoesjetië wordt geëist dat de bevolking leeft volgens de traditionele radicaal religieuze voorschriften en het los van deze

voorschriften onmogelijk is deel uit te maken van deze samenleving. Verder kan door de Raad niet worden ingezien waarom het verzoekende partij die gedurende acht jaar kennis heeft gemaakt met de westerse waarden onmogelijk zou zijn zich bij een terugkeer naar haar land aan te passen aan de aldaar vigerende normen. Verzoekende partij toont dit evenmin *in concreto* aan.

2.2.3. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 12 en 13) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 12 juni 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.4. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT